

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Per un treball decent

El proper 7 d'octubre se celebra la Jornada Mundial pel Treball Decent, que la Confederació Sindical Internacional impulsa i organitza. Ara bé, què s'entén per treball decent? Amb el concepte de treball decent s'expressa el que ha de ser una feina digna. El significat originari del treball es dur a terme el compliment del mandat de Déu expressat en el llibre del Gènesi desenvolupant l'obra de la creació. Al mateix temps es desenvolupa i es perfecciona la persona humana perquè es propicia el desplegament de les seves capacitats. Ara bé, quan no es respecten els principis i els drets laborals fonamentals, quan no es rep una paga justa i proporcional, quan l'activitat no es realitza amb la suficient cobertura social o es realitza amb alguna mena de discriminació, aquest treball no és un treball decent.

Com ho assenyalava sant Joan Pau II en el discurs que pronuncià en la celebració del Jubileu dels Treballadors: «Tots hem de col·laborar perquè el sistema econòmic en el que vivim, no alteri l'ordre fonamental de la prioritat del treball sobre el capital, del bé comú sobre el privat. És molt necessari consti-

tuir en el món una coalició a favor del “treball digne”. La globalització és avui un fenomen present en tots els àmbits de la vida humana, però és un fenomen que cal gestionar amb saviesa: Cal globalitzar la solidaritat». Els avanços de la ciència i de la tècnica, el desenvolupament de les noves tecnologies, obren unes possibilitats de progrés que no ens podíem imaginar fa pocs anys. Però aquest progrés no pot perjudicar el treball en general i el treball decent. Per això cal globalitzar la solidaritat i globalitzar el treball digne, és a dir, repartir el treball i repartir el benefici perquè tots puguin viure amb dignitat.

El papa Francesc, quan va rebre les Associacions Cristianes de Treballadors Italians amb motiu del 70 aniversari de la seva fundació, els parlà de la necessitat d'ajudar aquells que no tenen feina, el joves sobretot, així com de dignificar el treball i la vida. El Papa denuncià la situació de desigualtat que viu la societat: «La propagació de la precarietat, del treball en “negre” i del xantatge mafios fa experimentar sobretot entre les generacions joves que la falta de feina treu la

dignitat, impedeix la plenitud de la vida humana i reclama una resposta sol·lícita i vigorosa»; al mateix temps insistí en que «tenim el deure de proposar alternatives equitatives i solidàries que realment es puguin posar en marxa».

Per a poder viure amb dignitat és necessari un treball decent. La crisi econòmica que encara patim ha portat al predomini del capital sobre el treball i com a conseqüència d'això a un excés d'oferta de personal, i això porta a situacions injustes: sous per sota d'allò que és necessari, contractes precaris, falta de seguretat, increment de les desigualtats entre persones, etc. Des de l'Església som sensibles a aquestes situacions, denunciades en el magisteri dels papes i en els documents episcopals i també es duen a terme accions concretes per part de grups i institucions. No és fàcil trobar solucions, però és urgent explorar noves vies per a aconseguir una economia més justa, amb un repartiment més just del treball i del benefici. Confiam que la celebració d'una Jornada Mundial pel Treball Decent ens faci més sensibles i compromesos davant aquesta situació.

ENTREVISTA

El cant coral a la litúrgia

GABRIEL DE JESÚS FRAUSTO ZAMORA

Barcelona acollirà, el juliol de 2018, el XLII Congrés Internacional de Pueri Cantores. A Catalunya hi ha 12 cors que pertanyen a aquesta federació internacional, que representen uns 300 cantaires, d'entre 5 i 30 anys. A finals d'agost es va celebrar, també a Barcelona, l'assemblea general d'aquesta federació, en la qual el secretari executiu del Departament Episcopal de Música Litúrgica de Mèxic, Gabriel de Jesús Frausto Zamora, en va ser escollit vicepresident per a Amèrica Llatina.

En quin moment es troben els Pueri Cantores?

Des del primer Congrés de la Federació Internacional, convocat a París l'any 1947 per Mons. Ferdinand Maillet, no s'ha parat de créixer. Actualment la formen 28 països —41, si comptem els que hi tenen corresponsals. Volem que s'enforteixi aquesta federació com a camí d'evangelització. Si tenim cor de nens a les eucaristies, el treball evangelitzador serà amb els petits i també amb les seves famílies i amics.

Quin treball potencieu amb els cors?

Fomentem la formació litúrgica dels nens i les nenes per millorar les celebracions. El treball per la pau és un altre punt important. Fidels a aquest esperit, al programa de tots els congressos no hi manca mai la pregària per la pau al món. Posem davant de Déu les necessitats dels països en guerra i ens hi solidaritzem. Som conscients que molts nens que voldrien cantar no poden fer-ho.

Quins objectius té la Federació Internacional?

Voldríem que cada 4-5 anys es fes un Congrés General a Roma. Voldríem créixer més també a Amèrica Llatina, a l'Àsia... Cristianament, és un compromís engrandir la Federació Internacional a nivell mundial. Cada cor de Pueri Cantores ha de tenir un consiliari o un assistent eclesial que vetlli per l'espiritualitat del cor. També caldria potenciar la relació amb les Conferències Episcopals.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Som família, som comunitat

Fa uns moments ha acabat la missa dominical a l'església parroquial. La nau del temple es va buidant. Era plena i només hi resten un matrimoni, encara jove, amb els seus tres fills d'entre sis i tretze anys. Estan pregant. Ho deixa clar la seva actitud de recolliment. Passada una estona, surten i saluden el rector. El pare declara: «Aquesta setmana comença el curs i els nostres fills retornaran a l'escola. Parlant-ne amb ells, varem comentar el temps de vacances que acaba i com s'ho han passat de bé ells i tota la família. Per això vaig suggerir que avui havíem de donar gràcies a Déu, especialment per com hem gaudit aquestes darreres setmanes, per tot el que ha posat al nostre abast, i demanar-li perdó per si en algun moment no hem estimat prou o no hem estat a l'alçada dels seguidors de Jesús.»

La vida amagada de Jesús, Fill del Pare, nascut en una família de Natzeret, és un referent per als homes i les dones —infants, joves i grans— que l'han seguit i el seguim, que, confiant en la seva ajuda, intentem testimoniar el que ens va ensenyar amb les seves paraules i amb els seus fets, recollits en els evangelis. És el mestatge de Jesús, en

què podem trobar moments de silenci, de joia i de festa, una manera de fer i de viure, d'acolliment i conversa, de treball i de servei, una manera d'actuar nova, també la manera de pregar... El nostre Natzeret de cada dia és una possibilitat de vida i de testimoniatge evangèlics.

La vida de família, com la de Josep, Maria i Jesús, és una possibilitat òptima per conèixer i viure aquests referents de vida plena. Jesús infant es va iniciar en la vida religiosa del seu poble en el marc familiar i en la comunitat jueva a la qual pertanyia. També ho fan els fills del matrimoni esmentat. Resen en família a partir dels fets de la vida quotidiana. La seva pregària és de lloança pels beneficis rebuts i de petició per l'activitat escolar que s'apropa. Avui resen junts a l'església parroquial —se senten membres de la comunitat—, altres vegades ho fan a casa, també quan van d'excursió, fins i tot dins el cotxe. «Jesús creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,51-52). Que els fills creixin amb el favor de Déu i dels homes: això desitgen confiadament els pares del nostre relat amb els esforços que esmercen i la pregària que els acompanya.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

La oración en Teresa de Lisieux

Hoy celebramos la fiesta de Sta. Teresa del Niño Jesús, doctora de la Iglesia y patrona de las misiones. Ella nos **enseñó** su **manera** de **rezar**, sencilla y sublime:

—«Le **digo** a **Dios** simplemente lo que **quiero decirle**.

—Sin componer frases hermosas y **él siempre me entiende...**

—Para mí, la oración es un **impulso**, una **necesidad** del **corazón**.

—Una simple **mirada** lanzada hacia el **cielo**.

—Un **grito** de **gratitud** y de **amor**.

—Tanto en el **dolor** como en la **alegría**.

—«¡Oh Dios mío!... Yo quiero **amarte** y **hacerte amar**...

—**Deseo cumplir** perfectamente tu **voluntad**;

—Y alcanzar el grado de **gloria** que me has **preparado** en tu **Reino**;

—En una palabra: **quiero ser santa**. Pero siento mi **impotencia** y te pido, **Dios mío**, que **Tú mismo** seas mi **santidad**...

—Te doy **gracias** por todos los **beneficios** que **me has concedido**;

—En especial por haberme **hecho pasar** por el **crisol** del **dolor** como **víctima** de tu **amor**, oh **Jesús!**»

El gran Juan Crisóstomo enseñaba: —«**Sacad un pez** fuera del **agua**. Pronto lo veréis **morir**.»

—«**Alejaos** de vuestros **ruegos** y **plegarias**, y **moriréis** también, a la **gracia** de **Dios**, porque así como el **agua** es la **vida** corporal del **pez**, así la **oración** es la **vida** espiritual de la **persona**.»

Lectures de la missa diària i santoral

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Za 8,1-8 / Sl 101 / Mt 18,1-5. 10]. Sants Àngels de la Guarda. Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946). Sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dimarts [Za 8,20-23 / Sl 86 / Lc 9,51-56]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta. Sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dimecres [Ne 2,1-8 / Sl 136 / Lc 9,57-62]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes, els veterinaris i els pessebristes. Sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. ■ Dijous [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10.11abc.11d-12a.12bcd / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Divendres [Ba 1,15-22 / Sl 78 / Lc 10,13-16]. Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart). Sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. □ Dissabte [Ba 4,5-12.27-29 / Sl 68 / Lc 10,17-24]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571). Sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.; santa Julita, vg. i mr.

8. ■ † Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Mare de Déu del Reimei. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort».

Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist, de fortaleza d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanaglòria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guïi pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «¿Què us en sembla? Un home que tenia dos fills, va dir al primer: Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després, se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig de seguida, pare. Però no hi anà. ¿Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». Li responen: «El primer». Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al Regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l».

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Esto dice el Señor: «Insistís: “No es justo el proceder del Señor”. Escuchad, casa de Israel: ¿es injusto mi proceder? ¿no es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá».

Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, tu ternura.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordés con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todos el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. El cual, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: “Hijo, ve hoy a trabajar en la viña”. Él le contestó: “No quiero”. Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: “Voy, señor”. Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?». Contestaron: «El primero».

Jesús les dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis».

Una galeria de personatges

P. JAUME SIDERA, claretià

Avui podem contemplar una galeria de personatges:

1. No però sí. Fill, vés a obrir la botiga. —No hi vull anar! Pobre pare. Tant que m'estima i jo tan esquerp... I se'n va a la feina.

2. Sí però no. Fill, vés a l'oficina. Oi tant! Surt tot mudat i se'n va de dret al bar de la cantonada i remata el dia a la discoteca amb els amics. I el pare? Pobret, repapieja.

El primer noi representa els israelites *pecadors*, poc complidors de la Llei però que fan cas de les proclames de Joan Baptista i canvien de vida. El noi de les bones paraules, buit de cap i fred de cor, representa els grans sacerdots i els notables del poble. Viuen tranquil·lament repenjats en el temple del Senyor i en el coneixement de la Llei. Qui els pot donar lliçons? De què s'han de convertir? Jesús els etziba pel broc gros: Els publicans i les prostitutes us passen al davant. Ells van creure Joan Baptista i vosaltres no.

3. Sí total

¿Per què ens costa tant als humans ser simplement allò que som: homes i dones? Per això el Pare diu al Fill: Au, fes-te'n un d'ells i ensenya'ls a ser allò que són, imatges i semblança de Déu. Pren la condició d'esclau, l'esglaió més baix de la societat.

Obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu! Aquesta és l'obediència de Jesús: mostrar que és fill de Déu essent home amb totes les conseqüències, sense defugir ni un moment la seva condició humana.

Al terme del viatge de **Déu a Déu**, el Fill recupera la seva dignitat suprema: És el Senyor i comparteix el poder amorós i salvador del Pare. I tota llengua reconeix i proclama que *Jesucrist és SENYOR perquè Déu Pare sigui conegut i estimat*. Jesús en la seva humanitat, home entre els homes, ha estat i és la presència visible i amorosa del Pare en el món.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 30, a les 11 h. Presideix la Missa a la capella de la Mare de Déu de Montserrat de Parets del Vallès en el 70è aniversari de l'escola Nostra Senyora de Montserrat.

Aquest diumenge 1 d'octubre, a les 12 h. Inici de ministeri de Rector de Mn. David Abadías a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

Dimarts 3, a les 10 h. Concelebra en la Missa i assisteix a l'acte acadèmic d'inici de curs de l'Ateneu Sant Pacià a Barcelona.

Dimecres 4, a les 19.30 h. Missa de Sant Francesc a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua (Franciscans Conventuals) a Grallers.

Dijous 5, a les 11 h. Col·legi de Consultors.

Dissabte 7, a les 11 h. Missa de la Mare de Déu del Roser al Monestir de Sant Domènec (Dominiques) a Sant Cugat del Vallès. / **A les 20 h,** inici de ministeri de Rector de Mn. Francesc Jordana a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès.

Diumenge 8, a les 11 h. Inici de ministeri de Rector de Mn. Albert Quílez a la parròquia de Sant Muç de Cànoves. / **A les 12.30 h,** inici de ministeri de Rector de Mn. Albert Quílez a la parròquia de Santa Maria de Cardedeu.

Notícies

Confirmacions. El dia 19 de juliol, Mons. Salvador Cristau confirmà onze joves de diferents nacionalitats a la parròquia de la Santa Creu de Sabadell.

Pelegrinatge a Loiola. Del 21 al 25 d'agost, 42 persones de la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell,

acompanyats de Mn. Joan Nadal, Rector, varen pelegrinar a Arantzazu, Loiola i Azpeitia, on l'any 1491 va néixer Sant Ignasi.

Festa de la Mare de Déu dels Àngels.

El dissabte 29 de juliol, a la parròquia de Sant Esteve de la Costa del Montseny, es va celebrar la festa de la Mare de Déu dels Àngels amb Missa i processó de les torxes. Presidí Mn. Ricard Casadesús, acompanyat per Mn. Alexandre Codinach, Diaca encarregat de la parròquia.

Inici de ministeri de Rector de Mn. Xavier Farrés. Mn. Xavier Farrés inicià el seu ministeri de Rector de la parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell, el dia 8 de setembre, festa titular d'aquella parròquia. El diumenge dia 10, al matí, prengué possessió de la parròquia de la Santíssima Trinitat. El mateix dia 10, al vespre, inicià el minis-

1 Mare de Déu de Gràcia

2 Santíssima Trinitat

3 Sant Feliu

teri de Rector de la parròquia de Sant Feliu de Sabadell.

Agenda

Ordenació presbiteral. El diumenge 15 d'octubre, a les 6 de la tarda, a la Catedral del Sant Esperit, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ordenarà de preveres Mn. Víctor Galindo Macario i Mn. Carlos Valenciano de Mendiolaza Llobet, diaques.

Romeria de Terrassa a Montserrat. Diumenge 8 d'octubre, a les 17 h, Missa presidida per Mons. Salvador Cristau.

Nou curs del SAFOR de la Univ. Autònoma de Barcelona. El Servei Religios de la UAB, que depèn del bisbat de Terrassa, inicia el nou curs. A partir del 4 d'oct. cada dimecres a les 14.30 h, Missa a la sala R-108D de l'Edifici Àgora a la plaça Cívica. Info: www.uab.cat/safor

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Por un trabajo decente

El próximo 7 de octubre se celebra la Jornada Mundial por el Trabajo Decente, que impulsa y organiza la Confederación Sindical Internacional. Ahora bien, ¿qué se entiende por trabajo decente?

Con el concepto de trabajo decente se expresa lo que debe ser un empleo digno. El significado originario del trabajo es llevar a cumplimiento el mandato de Dios expresado en el libro del Génesis desarrollando la obra de la creación. Al mismo tiempo se desarrolla y perfecciona la persona humana, porque se propicia el desarrollo de sus capacidades. Ahora bien, cuando no se respetan los principios y derechos laborales fundamentales, cuando no se recibe una paga justa y proporcional, cuando la actividad no se realiza con la suficiente cobertura social o se realiza con algún tipo de discriminación, este trabajo no es un trabajo decente.

Como señalaba san Juan Pablo II en el discurso que pronunció en la celebración del Jubileo de los Trabajadores: «Todos debemos colaborar para que el sistema económico, en el que vivimos, no altere el orden fundamental de la prioridad del trabajo sobre el capital, del bien común sobre el privado. Es muy necesario constituir en el mundo una coalición en favor del "trabajo digno". La globalización es hoy un fenómeno presente en todos los ámbitos de la vida humana, pero es un fenómeno que hay que gestionar con sabiduría. Es preciso globalizar la solidaridad». Los avances de la ciencia y de la técnica, el desarrollo de las nuevas tecnologías, abren unas posibilidades de progreso inimaginables hace unos pocos años. Pero ese progreso no puede ir en detrimento del empleo en general y del empleo decente. Por eso es preciso globalizar la solidaridad y globa-

lizar el trabajo digno, es decir, repartir el trabajo y repartir el beneficio para que todos puedan vivir con dignidad.

El papa Francisco, cuando recibió a las Asociaciones Cristianas de Trabajadores Italianos con motivo del 70 aniversario de su fundación, les habló de la necesidad de ayudar a aquellos que no tienen empleo, sobre todo a los jóvenes, así como de dignificar el trabajo y la vida. El Papa denunció la situación de desigualdad que vive la sociedad: «La propagación de la precariedad, del trabajo en "negro" y del chantaje mafioso hace experimentar sobre todo entre las jóvenes generaciones que la falta de empleo quita la dignidad, impide la plenitud de la vida humana y reclama una respuesta solícita y vigorosa»; a la vez insistió en que «debemos proponer alternativas equitativas y solidarias que realmente se puedan poner en marcha».

Para poder vivir con dignidad es necesario un trabajo decente. La crisis económica que aún padecemos ha llevado al predominio del capital sobre el trabajo y como consecuencia de ello a un exceso de oferta de personal, lo que da lugar a situaciones injustas: sueldos por debajo de lo que es necesario, contratos precarios, falta de seguridad, incremento de las desigualdades entre personas, etc.

Desde la Iglesia somos sensibles a estas situaciones, denunciadas en el magisterio de los papas y en los documentos episcopales y también se llevan a cabo acciones concretas por parte de grupos e instituciones. No es fácil encontrar soluciones, pero es urgente explorar nuevas vías para conseguir una economía más justa, con un reparto más justo del trabajo y del beneficio.

Confiamos que la celebración de una Jornada Mundial por el Trabajo Decente nos haga más sensibles y comprometidos ante esta situación.